

משבוע לשבוע

גיליון מספר 251

6.1.2021

חראג-טון

השבועון שנותן את הטון

אז מה היה לנו ....

- **קורונה - חזרה הנבלה...** הרבה ילדי בית הספר נמצאים בבידוד והחיים שוב משתבשים. אין לי דרך לדעת אבל אני משערת שרוב ילדי כפר חרוב אינם מחוסנים אז אני מציעה בחום לזקני הישוב להימנע מלהסתופף בחברה עד עבור זעם (נכון, זה אבסורד שאנחנו המחוסנים נהיה בבידוד, אבל זו דרכו של עולם כנראה). וכמובן להקפיד על ההנחיות בעניין ריחוק ומסיכה....
  - **ועד אג"מ - נפגש השבוע** ניתח את כל הבקשות והאמירות שהיו בישיבה הפתוחה וגיבש הצעת תקציב שתובא לאישור האסיפה. אנא שריינו את יום ראשון ה-16.1
  - **ועד אגש"ח - ייפגש בשבוע הבא.** על הפרק: בקשת ועדת ותיקים להשתמש בחצי חדר חוגים לפעילות ותיקים, תכנית השקעות צרכניות, השקעה בבריכה, הצעה למימון תשתיות.
  - **אצלנו בחצר - השבוע שמחנו לתרום את פינת הישיבה שנבנתה** במו ידינו לגפן בוגר וצעיר, יש לנו סנטימנטים לפינה הזו, שהייתה אצלנו כ-10 שנים, ואנחנו מקווים שהגפנים ייהנו ויעריכו אותה כמו שאנחנו נהנינו ממנה.
עוד מהשבוע - העתקנו שני קלטבים ואלון לשטח ההרחבה והקיבוץ מהאזור שבו מיועדים להיבנות 4 מגורונים חדשים בגב המינישוק, שתלנו שתילות חדשות של צמחיה נמוכה ונשתל עץ חדש בשצף הורניק. העברנו שתילים משטח כפר הנופש (מאזור שבו בוצעה חפירה לצורך החלפת קו מים חמים ראשי) ופיזרנו ברחבי הקיבוץ. שרון, מתגעגעים אליך.
אחרי שבוע של עבודה שבו הצטרפו לשורותינו ריבי ויואב ובהתגייסות הצוות לארגון החדש של הענף אנו מרגישים מחוזקים ונכונים לעבודה.
שוב אנחנו מזכירים - למוקד הקריאות באמצעות ווטסאפ ומסרונים לטלפון הבא : 050-731-6982 הודעות המגיעות לטלפון זה נכנסות לרשימת המשימות המתעדכנת בכל יום.
דרך נוספת להתקשרות היא מייל חצר : hazer@khr.org.il המייל שלי : roi@khr.org.il במקרה חרום מחוץ לשעות העבודה (מקרי חירום לדוגמא: הפסקת מים, הפסקת חשמל הביוב דולף לתוך הבית...) אפשר לפנות לראובן לטלפון : 054-5676854.
  - סיפור מהחיים של רפי קישון (סיפור מבדח עם מסר חשוב...)
- במשך שנים מאז שאימי עברה לגור בדיר המוגן, אני מקפיד לטלפן לה כל ערב. יש ריטואל קבוע לשיחה, וגם הנושאים שעולים יום יום דומים לשיחות של הדיירים המוגנים האחרים.
בתחילת השיחה יש סקירה כללית של כל חלקי הגוף :
החל מגובה לחץ הדם, כאבים בגפיים, הצורך לרוץ לשירותים לעיתים תכופות והאשמה קולקטיבית של הצוות הרפואי בחוסר אכפתיות.

משם השיחה גולשת לכשלים טכניים, כמו התריס שלא יורד ומהמדפסת שלא מדפיסה בצבע. בסוף השיחה מגיע הרגע הכי קשה מבחינתי והוא נושא הבדידות. מסתבר שבגיל תשעים פלוס הדיירים מכונסים בתוך עצמם, כמעט ואין מפגשים חברתיים, וגם בחדר האוכל שוררת דממה מעיקה. כיוון שרוב חברותיה הלכו לעולמן, אימי מקבלת שיחות טלפון רק מבת דודתי הקדושה, מאחי וממני. למרות שעלתה ארצה בדיוק לפני שישים שנה, קשה להבין אותה כי המשפטים אצלה מורכבים ממילים בהונגרית, גרמנית, אנגלית וספרדית. אני חושב שהיחיד שאיתו היא יכולה לנהל שיחה בחופשיות, הוא יצפאן. בחודש שעבר נושא הבדידות בא על פתרונו עקב רעיון שצף במוחי, ולא האמנתי שיצליח כל כך: הסברתי לאימי שהיא יכולה לחסוך מאות שקלים בחודש, אם תעשה כמה טלפונים - רשמתי לה שני מספרים, וכתבתי לה באותיות לטיניות את שני המשפטים הבאים:

1. שלום, יש? מדברת בתיה גרינברג. אני רוצה שתנתקו אותי עכשיו."

2. "שלום, בזק? מדברת בתיה גרינברג. אני רוצה שתנתקו אותי עכשיו מהטלפון ומהאינטרנט."

מאותו הרגע לאימי יש חיים תוססים:

הטלפון לא מפסיק לצלצל לרגע! בהתחלה ניסתה הפקידה, לאחר מכן האחראי, אחרי זה המנהל האזורי, ואחרי כן גם שר התקשורת - כולם ניסו לשכנע אותה לא לעשות צעד נמהר. המתחרים הריחו שמשוהו קורה בשוק ושאמי מתעניינת בהחלפת הספקים, החלו גם הם להפציץ אותה בהצעות מפתות, מבצעים חד פעמיים ומנוי לתזמורת האנדלוסית של אשדוד. כמי שהייתה בעברה אשת עסקים חובקי עולם, סחטה אותם עם דרישות מוזרות משהו. בין היתר בקשה תרגום להונגרית, וכך הכירה את אווה מהנהלת החשבונות של בזק שהפכה לחברה קרובה.

מנהלת אזור הדרום של "הוט" שמחה לתת לה את המספר של אימה, עם בעיות ברכיים קשות. בינתיים טכנאים באים מדי פעם להתקין צלחות, לאסוף מכשירים ולמתוח כבלים. בדרך כלל הם נחמדים ונשארים לשתות לימונדה, אם הם מוכנים להסתכל על תמונות הנכדים והנינים. יש טכנאים שבאו כבר כמה פעמים, כיוון שאימי דרשה וקיבלה v.o.d. גם לחדר השני ורמקולים לאמבטיה.

אימי מקפידה ללכת לספרית, וחל שיפור ניכר במצבה הבריאותי.

היא כבר לא היסטורית אם אחי שוכח לטלפן בשעה היעודה, ולעיתים יוצאת עם חברתה מ"בזק" לבית קפה.

אתמול העירה אותי לפנות בוקר והבחנתי מייד בסימני מצוקה בקולה. ידעתי מיד שהדבר הבהול לא קשור לבעיה רפואית, אלא למצוקה נפשית של ממש.

ניסיתי לעודד אותה וביקשתי שתספר לי מה מטריד אותה בשעה כה מוקדמת.

אימי סיפרה לי בקול חנוק שנוכחה לדעת שלא יהיו לה פגישות היום עם נציגי שרות, וטכנאים לא צריכים להגיע, כי כבר הרכיבו הכול.

אחרי חיים מלאי עניין היא לא מוכנה לחזור לבדידות המעיקה. עניתי לה מייד שתיקח נייר ותרושם את מה שאני מכתוב לה.

לאחר ששמעתי את רשרוש הנייר, הכתבתי לאימי מספר טלפון ומשפט שהיא צריכה לדקלם בקול תקיף:

"שלום בנק לאומי. מדברת בתיה גרינברג. אני רוצה לסגור את החשבון אצלכם ולעבור לדיסקונט". סוף הציטוט.

משתתפים בצערו של מיכאל ומשפחת צרכיאן על פטירתה של אימו, מי ייתן ולא תדעו עוד צער.
משתתפים בצערו של אופיר ומשפחת מטרני על פטירתו של אביו, מי ייתן ולא תדעו עוד צער.

שבת רגועה, נעה